

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om fortsat udstedelse af stats-spæreobligationer.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2110).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 95 stemmer; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 377 af 12. juli 1946 om rådigheden over visse faste ejendomme, der er overgået i statens eje (skødeklausejendomme), m. m.

(Første behandling findes i tidenden sp. 87; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 139).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Ordføreren (Hækkerup): Udvalget har, som det fremgår af betænkningen, afholdt tre møder og har afæsket indenrigsministeren de i bilag 2 optrykte redegørelser.

Udvalget er enigt om at henstille, at afviklingen af de resterende sager fremskynnes mest muligt.

Jeg skal på udvalgets vegne indstille lovforslaget til vedtagelse.

Øllgaard: De spørgsmål, der er stillet indenrigsministeren, er stillet af venstre.

Jeg benytter lejligheden til at takke for den udførlige besvarelse, vi har fået, og kan anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillæg til lov nr. 123 af 18. april 1925 om erhvervelse og bortabelse af indfødsret.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 121).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal tillade mig for det høje folketing at forelægge forslag til lov om tillæg til lov nr. 123 af 18. april 1925 om erhvervelse og bortabelse af indfødsret.

Ved lov nr. 379 af 12. juli 1946 blev der for visse persongrupper gennemført en særstilling i forhold til den normale indfødsretslovgivning. Ifølge denne lov skulle reglerne om automatisk erhvervelse af indfødsret ved fødsel her i landet i forbindelse med ophold her indtil det fyldte 19. år samt ved ægteskab og legitimation ved ægteskab således ikke gælde for tyskere, tidligere tyske statsborgere og flygtninge, alt for så vidt den kendsgerning, der skulle begrunde indfødsretten, var indtrådt i tiden 9. april 1940 til 31. december 1947. Ved lov af 22. december 1947 blev dette tidsrum forlænget til 31. december i år.

Loven af 12. juli 1946 udelukkede endvidere danskfødte, som i tiden 9. april 1940 til 31. december 1947 har erhvervet tysk statsborgerret, fra at bevare dansk indfødsret, selv om de bliver boende her i landet. Denne regel blev ikke forlænget ved den nævnte lov af 22. december 1947.

Loven af 12. juli 1946 tilsigtede ikke i almindelighed at udelukke personer af de nævnte kategorier fra at erhverve eller bevare dansk indfødsret. Man ønskede kun at få lejlighed til efter nøjere prøvelse i hvert enkelt tilfælde at tage stilling til spørgs-